

Příběh Tříkrálové sbírky

Příběh, který vám zde představíme, se opravdu stal, a to docela nedávno. Ač není vymyšlený, ani nijak přibarvený, jeho zápleтка nám může bez nadsázky připadat, zrovna jako by vypadla z románu Victora Huga či Charlese Dickense. Kupříkladu takové nedobrovolné hladovění rozhodně nepatří jen na zažloutlé stránky starých zaprášených knih, ale je součástí i dnešní moderní doby. Můžeme se už jen dohadovat o tom, jak by tento příběh mohl skončit, pokud by se v blízkosti jeho hlavní postavy v pravý čas neobjevil jeden člověk, který ji dokázal nasměrovat tam, kde jí byla poskytnuta tolik potřebná pomoc.

Paní ve věku 56 let se obrátila na Charitu Kroměříž na základě doporučení své známé – bývalé charitní pracovnice – poté, co se ocitla v tíživé životní situaci, když chtěla sama pomoci svému synovi. Ten po rozvodu zůstal bez práce a nastěhoval se k mamince. Jenže práci si nehledal a na domácnost nic nepřispíval. Začali mu být přednější kamarádi a alkohol.

Ani tři dcery své drahé mámě nepomohly. Jistě jim byla dobrá v době, kdy hlídala vnoučata nebo přispívala na domácnost, jakmile však sama potřebovala pomoci, tak se k ní neznaly.

Ačkoli byla zaměstnaná, přestala vycházet s penězi a nezůstávalo jí ani na nájem, protože musela živit osobu navíc. Ve svém bytě tou dobou bydlela již čtrnáctým rokem, a protože zde byla spokojená, chtěla si jej udržet. Problémy se synem spojené se vznikem dluhu však na tuto ženu tak silně dolehly, že se nakonec zhroutila. Život na nemocenských dávkách však ještě více snížil její už tak nízký příjem, což se začalo projevovat dalším růstem zadlužení. To se rozhodla tato žena řešit půjčkami od známých a nebezpečným omezováním své stravy, což však vedlo jen k dalšímu zhoršování jejího celkového zdravotního stavu.

Poradenství a pomoc poskytnutá v rámci Sociální poradny Charity Kroměříž byly bodem obratu k dobrému v životě této ženy. Patrně pro ni bylo nejdůležitější právě to, že jí z jejích těžkostí někdo ukázal cestu ven a poskytl jí podporu, což nakonec vedlo i ke zlepšování jejího psychického stavu.

Po vyhodnocení celého případu Charitou bylo pro tuto ženu požádáno o poskytnutí finanční pomoci z Tříkrálové sbírky, a to především na základní životní potřeby – jídlo, léky, částečnou úhradu nájmu.

Od té chvíle se této paní konečně začalo dařit stabilizovat její život. Přišla sice o své oblíbené bydlení, ale spolu s tím odešla i její přítěž, nezdárný syn. A protože zdraví psychické a fyzické jsou dvě navzájem propojené nádoby, mohla po čase opět nastoupit do zaměstnání. V současnosti má již opět dostatečný příjem, že dokáže nejen udržet svou domácnost, ale i splácet dluh na nájmu.